

Đề bài: Hãy viết bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) trình bày suy nghĩ về thông điệp được gọi ra câu nói sau: ***Chúng ta đều là những thiên thần chỉ có một cánh và chúng ta phải ôm lấy lẫn nhau để học bay.***

Bài làm

Cuộc sống không chỉ là hành trình đơn độc của mỗi con người, mà còn là một bản hòa ca cần sự cộng hưởng của rất nhiều tâm hồn. Đã bao lần ta thấy mình yếu ớt giữa những chông gai, và cũng không ít lần, một bàn tay chìa ra đúng lúc đã khiến ta mạnh mẽ hơn. Có lẽ vì vậy mà câu nói: ***“Chúng ta đều là những thiên thần chỉ có một cánh và chúng ta phải ôm lấy lẫn nhau để học bay”*** đã khơi dậy một chân lý đẹp đẽ và sâu sắc: con người không thể sống và lớn lên nếu thiếu sự đồng hành, yêu thương và sẻ chia.

Thiên thần có một cánh – hình ảnh giàu tính biểu tượng ấy như một lời nhắc rằng không ai trong chúng ta là hoàn hảo. Mỗi người đều có những giới hạn riêng, những thiếu sót cần được bù đắp. “Ôm lấy nhau” – không phải để nương dựa hoàn toàn, mà là để cùng nhau vượt qua những thiếu hụt, để bù đắp nhau bằng tình thương và sức mạnh tập thể. “Học bay” chính là hình ảnh của khát vọng vươn lên, của hành trình vượt qua khó khăn để chạm đến ước mơ. Câu nói ấy, với tất cả sự giản dị và xúc động, đã mang đến một thông điệp mạnh mẽ: chỉ khi gắn kết, sẻ chia và hỗ trợ lẫn nhau, chúng ta mới có thể vững bước đi qua những thử thách và chạm tới thành công.

Chúng ta không ai là toàn năng. Trong mỗi người đều có những phần thiếu, mà khi biết tìm đến nhau, những thiếu hụt ấy sẽ trở thành cơ hội để hoàn thiện. Một người mạnh mẽ trong tư duy nhưng lại yếu đuối về cảm xúc, có thể tìm thấy điểm tựa trong một người sống đầy tình cảm. Một người giỏi chuyên môn nhưng thiếu kỹ năng làm việc nhóm sẽ chỉ thực sự phát huy hết năng lực khi có một tập thể cùng đồng hành. Sự tương trợ không chỉ lấp đầy những điểm yếu, mà còn là chiếc cầu đưa chúng ta vượt qua những thử thách tưởng chừng không thể.

Trong thực tế, không khó để nhận ra vai trò quan trọng của sự đoàn kết. Một lớp học có tinh thần tập thể sẽ dễ gặt hái thành công trong mọi hoạt động. Một đội bóng, nếu mỗi cá nhân chỉ lo phần việc của mình mà không hỗ trợ đồng đội, chắc chắn sẽ khó chạm đến vinh quang. Và rộng hơn, một dân tộc chỉ có thể vững mạnh khi mọi người cùng nhìn về một hướng, cùng sẻ chia trách nhiệm và biết hi sinh vì nhau.

Tuy nhiên, sự đoàn kết không đồng nghĩa với sự ỷ lại. Nếu mỗi người chỉ biết ôm lấy người khác mà không chịu học cách bay, thì cái ôm ấy sẽ không thể tạo thành sức mạnh. Cũng cần lên án những ai luôn quay lưng với tập thể, sống ích kỷ, chỉ biết vun vén cho bản thân mà quên mất trách nhiệm chung. Tinh thần tập thể phải được nuôi dưỡng từ chính ý thức, từ sự chủ động đóng góp của từng người trong một cộng đồng.

Chúng ta sẽ không thể đi xa nếu mãi bước đi một mình. Nhưng nếu biết hòa mình, biết dang tay nâng đỡ người khác khi họ yếu lòng, và biết đón nhận sự giúp đỡ khi chính mình khốn khó, ta sẽ thấy cuộc đời nhẹ nhàng và ý nghĩa hơn. Hành trình nào

cũng có thử thách, nhưng với sự đồng lòng, ta có thể học cách bay qua những giông gió.

Một cánh thì không thể bay, nhưng hai cánh – từ hai con người biết yêu thương và nương tựa – lại có thể vượt qua mọi tầng trời cao nhất. Đó chính là sức mạnh của sự đoàn kết, của tình người – những điều khiến cuộc sống này trở nên đáng sống hơn bao giờ hết.